Červiven Krnov
„Kéž by ...“

Červiven, divadelního spolčení SPgŠ a SZŠ Krnov, přivezlo na letošní ročník HDM autorskou hru pod názvem „Kéž by ...“ Text, který vznikal postupně na zkouškách z osobních zážitků členů divadelního spolčení, pro inscenaci upravila její režisérka a zároveň vedoucí Červivenu Petra Severinová.

Před oči diváků na jeviště vstoupí skupina mladých lidí ve věku přibližně mezi 16 až 18 lety. Hrají postavy svých vrstevníků, a zároveň i jejich rodiče. Činí tak v rámci poetiky netradičního divadla, která se vyznačuje výrazným užitím znaku, zkratky a metafor nejrůznějšího druhu. Rozehrávají od samého začátku děj, jehož tématem je komunikace mezi rodiči a jejich dospívajícími dětmi.

Děj je složen z krátkých dialogů, monologů, osobních výpovědí někdy až jednoslovných, přesto je možné i při viditelné snaze o stručnost ještě sem tam něco vypustit a nic se nestane, neboť bude škrtnuto jen opakování již vyřčeného.

Lucie má matku, která po dceři chce příliš mnoho. Sára je adoptovaná a žije v rodině spolu s rodiči a svou mladší nevlastní sestrou Miriam. Šimonova matka je bezcitná. David zdánlivě nemá problém, až na to, že po ukončení školního roku nebude mít kde bydlet. Otec Sáry a Miriam neví, co má dělat, a myslí si, že všechno dělá špatně, mezi Miriam a Sárou to začíná skřípat.

Všechny vyjmenované postavy studentů se scházejí při zkouškách rockové kapely připravující se na svůj první koncert. Zkoušky však jsou problematizovány osobními a domácími problémy každého z nich. Někteří jsou sdílnější a pak dojde ke snaze vzájemně si pomoci, někteří jsou uzavřeni do své ulity, ve které osamoceni trpí.

Rezervy jsou hlavně v hereckých výkonech a v režii. Všude tam, kde je nevyužitý prostor pro sdělení emocí, v dotažení jednotlivých dílčích scénických obrazů do pointy, v technice mluvy, i v režii mizanscén. V žánru netradičního autorského divadla totiž publikum texty her v naprosté většině nezná. Proto musí být vše potřebné pro dosažení

vzájemného dialogu mezi jevištěm a hledištěm sděleno naprosto srozumitelně a jasně. Vše nepotřebné a zbytečné je zapotřebí vymést jako smetí.

Vše důležité u těch nejdůležitějších sdělení musí zaznít zcela jasně. Zejména v těch absolutně zásadních sděleních: Kéž by máme věděla, že ji mám rád, komunikovat s cizími je někdy lehčí než s vlastními (Šimonova matka), kéž by ... (mámu) zajímalo, jak hrajeme (Šimon), kéž by ... se Lucka víc snažila (Lucčina matka), kéž bych věděl, jak to udělat správně (otec Sáry a Miriam), kéž bych uměla mít ho ráda (Šimonova matka).
Každý z herců své Kéž by, a všichni: Kéž bychom uměli...

Jednotliví herci hrají civilně s velkým osobním nasazením. Jsou v zobrazování radostí a strastí postav, které hrají, velice věrohodní. Publikum jde velice brzy s nimi, soucítí a fandí. Zde je třeba říci, že inscenace má dvojí cílové publikum: mladé lidi své generace, ale také jejich rodiče. Každý se příslovečně může chytit za nos – tak tohle dělám také, a neměl(a) bych.

Kéž by Divadelní spolčení Červiven dostalo šanci odehrát představení „Kéž by...“ tolikrát, jak to jen půjde. Jde o velmi dobré divadlo se silným závěrečným sdělením. Petře Severinové jako dlouholeté vedoucí i režisérce je zapotřebí velice poděkovat za to, jakým způsobem přispívá prostřednictvím divadla po celou dobu své již více než dvacetileté práce se studenty k růstu jejich lidské osobnosti. Vystoupení Červivenu v rámci HDM 2023 je jedním z vrcholů celé letošní přehlídky.

Za porotu Ladislav Vrchovský

